

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

כבר סיימו את מעשינו ועבודתינו - מתשע פרות הראשונות, כולל - העבודה די'מלחמת בית דוד" לבטל את אלו ש"חרפו עקבות משיחך", ואוחזים כבר בפרה העשירית שיעשה משיח

ראה עמוד 11

ערב שבת קודש פ' תשא, פ' פרה
הי' תהא שנת אראנו סגולות

ישנן

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לזכות
הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חי' רחל
ומשפחתם שיחיו
זימערמאן

בחסות:
'קרן המיליון'
שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות – פרסום ראשון בלה"ק!

הנהגתו של יהודי צ"ל באופן של "זאת חוקת התורה" / משיחת ש"פ תשא ה'תשמ"מ

6 זמן הגאולה

תנגן "משיח נאו" ועי"ז תמהר את הגאולה! / פרשת השבוע באור הגאולה

11 ניצוצות של משיח

אוחזים כבר בפרה העשירית / קטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

12 יומן תש"מ – פרסום ראשון

חלק כ"ג מתוך יומן תש"מ / מש"ק פ' תשא – עד יום חמישי פ' ויק"פ

14 בתי"ק – פרסום ראשון

אידן האָבען דעם כח צו ביישטיין דעם גלות / מהגהת הרבי על שיחת ש"פ תשא ה'תשנ"ב

בידך להקדיש מדור שלם לזכות קרוביך למשך שנה שלימה!

פרטים בטלפונים: ארצות הברית – 778-6670 (718). ארץ הקודש – 873-0823 (04)

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

ובכחות הנפש – גייט כתר אויף דעם כח הרצון כיו צו מסירת נפש¹⁴⁹. וואס דער רצון לה' פון א אידן שטייט בתוקף ככל הזמנים, וואס דערפאר האבן אידן אלעמאל געהאט דעם כח צו ביישטיין דעם גלות – ווייל אפילו ווען דער רצון שלו בעניני קדושה ותומ"צ שטייט אמאל פארבארגן – איז אויך דעמולט זיין רצון אמיתי צו מקיים זיין רצון ה', כפס"ד הרמב"ם הידוע¹⁵⁰.

ולא מיבעי בתחלת זמן הגלות, ווען ס'איז נאך געווען דער ענין פון "תותר בימי רבי" ¹⁵¹, און א משך זמן האט מען ממשיך געווען מקדש זיין ע"פ הראי', נאר אויך לאחרי זה¹⁵² – אפילו אין טיפעניש פון גלות – איז מאיר ככל התוקף והגילוי דער כתר פון קרני הודו אין אידן.

און דאס שטייט נאכמער בגלוי אין "מאן מלכי רבנן"¹⁵³, די "שופטיר" און "יועציר" בכל דור ודור, כיו בדורנו זה, אנהויבנדיק פון כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אלס הכנה צו "ואשיבה שופטיר כבראשונה ויועציר כבתחלה"¹⁵⁴, ובראשם – מלך המשיח, "ירם קרן משיחו"¹⁵⁵, און ער וועט מחזיר זיין "מלכות בית דוד ליושנה ולממשלה הראשונה ובונה המקדש ומקבץ נדחי ישראל, וחוזרין כל המפשטים בימיו כשהיו מקודם, מקריבין קרבנות וכו"¹⁵⁶.

יג. ויהי רצון, או שטייענדיק אין חודש אדר ראשון, וואס איז א הבנה צו אדר שני –/מיסמך גאולה לגאולה¹⁵⁶, גאולת פורים (באדר שני) לגאולת פסח בחודש ניסן, חודש הגאולה – זאל שוין תיכף ומיד ממש קומען די גאולה האמיתית והשלימה, ובדרך ממילא וועט דער חודש אדר שני און חודש ניסן זיין חדשי הגאולה, כאופן פון "מיסמך גאולה לגאולה".

ובפרט דורך דעם וואס מ'וועט מוסיף זיין אין קיום הוראת תול"ד¹⁵⁷ "משנכנס אדר מרבין בשמחה", ובפרט או מ'שטייט שוין כ"כ ימים נאך דער כניסה פון חודש אדר ראשון, און מ'שטייט שוין נאך פורים קטן און שושן פורים קטן, וועלכע זייגען א הבנה צו פורים גדול ושושן פורים גדול – באופן פון "זה הקטן גדול יהי"¹⁵⁸, און גיט נאר "יהי" לשון עתיד, נאר "הי" לשון עבר והוה, דורך דעם וואס מ'האט געפראוועט פורים קטן און שושן פורים גדול מיט א שמחה גדולה, און מ'איז מוסיף והולך ואור ושמח'מיום ליום באופן פון "מעלין בקודש"¹⁵⁹, וואס דעמולט וועט דער "גדול יהי" פון פורים גדול און שושן פורים גדול זיין נאכמער גדול, גדול למעלה מגדול¹⁶⁰.

און דורך שמחה איז מען פורץ אלע גדרים¹⁶¹, כיו דעם עיקר גלגל – או פון דעם רגע האחרון פון גלות ווערט דער רגע הראשון פון גאולה, ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד ממש.

להלן פיענוח התיקונים שהוסיף כ"ק אד"ש בכת"ק (באו בהדגשה):

בקטע הראשון, אחרי התיבות "האָבן אידן אלעמאל געהאט", הוסיף כ"ק אד"ש בכת"ק: **און האָבען.**

בשורה הראשונה באות יג, תיקן כ"ק אד"ש בכת"ק: "ומיסמך גאולה לגאולה".

בשורה הראשונה בקטע שלאחריו: "משנכנס אדר מרבין בשמחה". בהמשך לפני סוף הקטע: "והולך ואור ושמחה מיום ליום".

בקטע האחרון בשורה הראשונה מחק כ"ק אד"ש את התיבה "גדר".

אידן האָבען דעם כח צו בוישטיין דעם גלות

בקשר עם ז"ך אדר שחל ביום ה' הקרוב (ט' שנה מאז ז"ך אד"ב תשנ"ב וי"א שנה מאז הסביר כ"ק אד"ש מה"מ ענינו של יום ז"ך אדר (ראה סה"ש תש"נ ריש ע' 377 והערה 110. וראה שם בתחילת השיחה - ע' 366)), הננו מביאים (בעמוד הבא) לראשונה צילום (מוקטן) נדיר ומרטיט מההתוועדות האחרונה שהוגהה (לעת-עתה) על-ידי כ"ק אד"ש מה"מ, וי"ל בקונטרס בפ"ע - משיחות לילות ג', ד', ה', ועש"ק ויום שבת קודש פרשת כי תשא, י"ד-י"ח אדר ראשון ה'תשנ"ב (נדפסה בספר השיחות תשנ"ב ח"ב ע' 423 ואילך)

נותרו 3 שבועות בלבד למבצע "בזבוז האוצרות!" נותנים לך - תקח!

לרגל מלאת 50 שנה מעת אמירת המאמר הראשון מכ"ק אד"ש מה"מ ולקראת שנת המאה להולדתו, יצאה המערכת במבצע "בזבוז האוצרות" שבמסגרתו יחולקו מנויים לחצי שנה הקרובה חינם לכל מאן דבעי!

במסגרת המבצע זכאי כל אחד שימלא את הפרטים דלהלן במנוי שבועי על הקונטרס "יחי המלך" בתשלום סמלי של דמי המשלוח בלבד

לשלוחים, מוסדות או בתי-כנסת תנתן אפשרות לקבל כמות גדולה של גליונות להצטרפות יש לשלוח כתובת המערכת (המופיעה בע' 2) מעטפה ובה: (א) שם וכתובת מדוייקים. (ב) מס' הגליונות המבוקש. (ג) דמי עלות המשלוח לחצי שנה

תחילת המבצע ביו"ד שבת וסיומו ביום י"א ניסן הבעל"ט

פרטים נוספים ניתן לקבל בטל' המערכת:

אה"ק (טלפקסי): 0823-873 (04). ארה"ב: 6670-778 (718)

זו הזדמנות פז שאינה חוזרת להצטרף לאלפי אנ"ש והתמימים שזוכים ללמוד מדי שבת עניני גאולה ומשיח נפלאים מתורתו של הרבי מלך המשיח יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הנהגתו של יהודי צ"ל באופן של "זאת חוקת התורה"

כשמגיע ענין של תומ"צ צריכים לצאת מכל המדידות וההגבלות והחשבונות ע"פ שכל, אפי' מהחשבונות של הנפש האלקית, ולעסוק בזה באופן של זריזות • ובנוגע לפועל: יש לצאת לרחוב ולתור אחר יהודי שצריכים לטהרו, עד לטהרו מענין דטומאת מת, ר"ל, וללמוד איתו אל"ף-בי"ת או ענין מעשרת הדברות • ולכאור', איך יוכל לרדת לאיש פשוט כאשר אוהז מעצמו כמציאות דבר • ע"כ אומרים לו שצריך להיות שריפת הפרה - עליו לבטל את עצמו • תרגום חפשי משיחת ש"פ תשא, פ' פרה ה'תש"מ - בלתי מוגה

פרסום ראשון בלשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

אומרים "זאת חוקת התורה": ההנהגה באופן ד"חוקה" היא הסדר בכל התורה³.
ב. ובנוגע לפועל:

יש לצאת לרחוב ולתור אחר יהודי שצריכים לטהרו, עד לטהרו מענין דטומאת מת, רחמנא-ליצלן, וללמוד איתו אל"ף-בי"ת או ענין מעשרת הדברות, כגון "זכור את יום השבת"⁴ ו"שמור את יום השבת"⁵.

בא אחד בטענה:

הרי הוא למדן, משכיל או עובד - ולשם מה הוא צריך ללכת ללמוד עמו אל"ף-בי"ת

א. מהענין דפרה אדומה¹ ישנה הוראה נצחית השייכת לכל אחד ואחת מבני ישראל, שהנהגתו צריכה להיות באופן ד"זאת חוקת התורה"²!

כאשר מגיע ענין של תורה ומצוות צריכים לצאת מכל המדידות וההגבלות והחשבונות ע"פ שכל, אפי' מהחשבונות של הנפש האלקית, ולעסוק בזה באופן של זריזות.

ואף שעלולים לחשוב, שרק בזמנים מסויימים ורק בנוגע לכמה ענינים דתומ"צ צריכים לצאת מכל המדידות וההגבלות, על-כך

ע' 1056 ואילך (ובהנסמן שם). ח"ח ע' 129 ואילך. ח"ג ע' 66 ואילך.
(4) יתרו כ, ח.
(5) ואתחנן ה, יב.

(1) שיחה זו מובאת בזה בקשר עם פ' פרה (ריש פ' חוקת) שקוראים בשבת זו.
(2) ריש פ' חוקת (יט, ב).
(3) לקו"ת ריש פ' חוקת. וראה בארוכה בלקו"ש ח"ד

כאשר "בן חמש שנים למקרא"⁶ או סתם איש פשוט יכול לעשות זאת בהתלהבות הכי גדולה ולדבר "דברים היוצאים מן הלב"⁷ וכו', וזה גם לא יפריע לו בלימוד התורה!?

וממשיך לטעון, שכאשר צריכים ללכת ולהסביר לשני ענין עמוק בנגלה דתורה או בחסידות - אזי ילך במס"נ כדי להסביר לו ענין זה, שהרי הוא "רשכבה"ג"⁸ וגדול בישראל, ומבין שכדי להסביר ענין עמוק זקוקים דוקא לו!

אבל ללכת סתם ללמוד איתו אל"ף-בי"ת - לא צריכים אותו דוקא, ובמילא שיעשה זאת איש פשוט שבין-כך אין לו מה לעשות, והוא יישב ויתעלה ("זיצן און שטייגן") בתורה.

ובפרט שהמלמד, הראש-ישיבה והממשיע שלו אומרים שהוא בעל כשרון, ואם יישב וילמד הוא יתפתח ויעלה מעלה מעלה ("וועט ער שטייגן און שטייגן").

ועד כדי כך הגיע הדבר (לא שיערתי שזה הגיע כ"כ "רחוק" - "אזוי וויט"), שמישהו סיפר לי על ראש ישיבה שאמר לאחד מתלמידיו, שהיות שכתוב בספרים⁹ על משיח שעד שיגיע הזמן שעליו להתגלות הוא בעצמו לא יידע שהוא משיח, וכיון שהרמב"ם אומר¹⁰ שמישיח יהי' "הוגה בתורה" . . כדוד אביו" - אזי אם אותו תלמיד יהי' "הוגה בתורה", לא ניתן לדעת, יתכן מאוד שהוא משיח צדקנו!... הנ"ל לא סיפר לי זאת על-דרך הצחות אלא היו ניכרים דברי אמת, עד שידועים מיהו התלמיד, והיכן הישיבה והכיתה בה לומד. כאשר הנ"ל סיפר לי זאת, לא ביטלתי א"ז

משני טעמים: ראשית, משום שבין-כך זה לא יעזור. שנית, מצד הכלל ד"לעולם יעסוק אדם בתורה ומצוות אע"פ שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה"¹¹ - והרי איזה "שלא לשמה" יותר טוב מאשר המחשבה שע"י לימוד התורה הוא יהי' משיח צדקנו!...

ובפרט אם תלמיד זה יעיין ברמב"ם ויווכח לראות שתיכף לאחר שהרמב"ם כותב שמישיח יהי' "הוגה בתורה" . . כדוד אביו" הוא כותב שמישיח צריך גם לעסוק ב"יכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה",

והלאי שראש-ישיבה הנ"ל ידגיש גם א"ז. ואין לו מה לפחד שמא כשישמע התלמיד שמישיח צריך לעסוק ב"יכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה", לא ילמד תורה אלא ירוץ מיד לעסוק בזה - מאחר שהסדר ברמב"ם מדויק, ומקדים שמישיח צריך להיות "הוגה בתורה" . . כדוד אביו", ורק לאחר-מכן ממשיך ש"יכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה".

ג. עכ"פ, מכיון שהראש-ישיבה אומר שיש לו כשרונות והוא משכיל ועובד ואולי אפי' משיח צדקנו - מאמין לו התלמיד שהרי "כל המהרהר אחר רבו כאילו מהרהר אחר השכינה"¹² - במילא זה יכול לפעול שכאשר יש ללכת וללמוד עם יהודי אל"ף-בי"ת, הוא יטען שהשני ילך משום שהוא צריך לנצל את כשרונותיו כדי להתעלות וכו'!

אומרים לו, שעליו להתנהג באופן ד"זאת חוקת התורה":

אין לו לעשות שום חשבונות, ואפילו לא חשבונות דנפש האלקית - אלא כאשר בא הצורך ללמוד עם יהודי אל"ף-בי"ת או

שיחה ג' - ההוראה מהמעשה של חוני המעגל על הצורך להתעסק בעבודת התפילה. בסיום שיחה זו אמר מר הנרי "לחיים" ורמז לו כ"ק אד"ש לומר פעם שני.

שיחה ד' - ע"כ שלא עוסקים בדברים שלא מעוררים עליהם בהתועדות, כגון מבצע פסח ומעוות חיסין, והרי הדברים כתובים בשו"ע ועפ"ז יש לפעול ולא לגרום עגמת נפש וכו'.

שיחה ה' - בתחילתה דובר על נס פורים שאירע בשנה זו, כשנשיא ארה"ב גזר (בי"ג אדר) גזירה כנגד ארץ ישראל ולאחרי יומיים (פורים ושושן פורים) "נפל פחד היהודים עליהם" והתחרטו מכך, אשר נס גלוי זה בא כתוצאה מכך שהיהודים עמדו באופן ד"לא יכרע ולא ישתחוה". אח"כ דובר באריכות ע"ד הצורך ליישב את כל חלקי א"י ביהודים (נדפס לראשונה בתרגום ללה"ק ב"יחי המלך" קצה ע' 11 ואילך).

אח"כ אמר כ"ק אד"ש מאמר (כעין שיחה) ד"יה וידבר ה' וגו' זאת חקת התורה גו'.

שיחה ו-ז - ביאור בפרש"י ובהערות אאמו"ר על הזהר.

סיום ההתועדות בשעה 5:20, ולאחרי נטל כ"ק אד"ש את ידיו הקי' לתפילת מנחה. בקרה"ת קראו בס"ת של משיח ועלה חתן לתורה. בסיום התפלה החל כ"ק אד"ש לנגן "נייעט נייעט ניקאווא" ובדרכו לצאת רמז בידו הקי' להגביר השירה.

ק"ק אד"ש, פ"א אגב: לפני תפילת מנחה נכנסו 2 חתנים לקבל מכ"ק אד"ש סידור. כשיצא כ"ק אד"ש מחדרו לתפלת מנחה חילק לילדים מטבעות לצדקה. לאחר התפילה ברח נוסעים בנסיעה טובה ופסח כשר ושמח.

בהמשך למובא ביומן דח"י אדר בגליון הקודם, קיבל עוד אי על עצמו לשמור שבת וכתב ע"ז לכ"ק אד"ש, ונתקבל מענה: "תודה לבבית על הבשו"ט כן יזכה לבשר בשו"ט תמיד כל הימים".

ק"ק אד"ש, פ"א אגב: כ"ק אד"ש הגיע מביתו בשעה 10:15 ומיד יצא לקריאת התורה ובדרכו חילק לילדים מטבעות לצדקה. כשיצא מקריה"ת ברח משפחות של חתן בר-מצוה בברכת מזל-טוב כמ"פ.

בשעה 2:45 נסע כ"ק אד"ש לאהל הקי'. כשחזר בשעה 6:40 ניגש אליו אורח (ר"מ בישיבת בעלו בירושלים) והושיט לכ"ק אד"ש את ידו לשלום, כ"ק אד"ש הראה לו בידו שאינו יכול להחזיר לו שלום (כנראה משום שעדיין לא נטל את ידיו הקי') ונכנס לחדרו. מיד אח"כ יצא כ"ק אד"ש לתפלת מנחה, ובסיום התפלה פנה ללכת לעבר אותו אורח ואמר לו כ"ק אד"ש: "מגיע לכם שלום עליכם" ולחץ את ידו ואמר לו בחיוך "שלום עליכם". כשיצא ברח נוסע בנסיעה טובה ופסח כשר ושמח.

בשעה 7:10 יצא כ"ק אד"ש לתפלת ערבית, ולאחר זמן קצר נסע לביתו.

(10) ה' מלכים ספ"ה.
(11) פסחים נ, ב.
(12) שבת ק, א.

(6) אבות ספ"ה.
(7) ראה ספר הישר לר"ת ש"ג. הובא בשל"ה סט, א.
(8) ראש-כל-בני-הגולה.
(9) שו"ת חת"ס ח"ו סצ"ח.

לפניכם פרק כ"ג מ'יומן תש"מ' מש"ק פ' תשא - עד יום חמישי פ' ויק"פ
 היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע
 [תודתינו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג
 גליוננו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]
 נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

ויק"פ פ' תשא, פ' פרה, כ"ג אגב: כ"ק אד"ש הגיע מביתו בשעה 9:20 והודיע שתקיים
 התוועדות. לשחרית ירד כ"ק אד"ש בשעה 10:05. קריאת התורה קראו בס"ת של משיח
 ועלו 4 חתנים (כולם מא"י). בתפילת מוסף רמז כ"ק אד"ש בידו הק' לנגן "הוא אלוקינו".
 בשעה 1:40 ירד כ"ק אד"ש להתוועדות ופתח בשיחה א' אודות שבת זו הבאה לאחר
 ימי הפורים ובה מתעלים כל עניני הפורים ד"קיימו מה שקבלו כבר" כו', וכן ביאר ההוראה
 מפ' פרה בנוגע ללימוד התורה, ודיבר ע"כ שהיות ונמצאים בשנת שמיטה אזי תמורת עבודת
 האדמה יש לעסוק בלימוד התורה, לימוד באופן ד"שיבת לה" בהדגשה "לדרוש את ה".
 אח"כ דיבר על הקביעות בימי החודש - כי אדר, יום שבו אירע המעשה עם חוני המעגל
 והגשמים, וההוראה מכך שנדרשת גם עבודת התפלה, וסיים שבודאי נתנו לכ"א כחות
 ובאופן דבזבז האוצרות ליישם הן ענין התורה והן ענין התפלה, ורק צריכים להביאם
 מהכח אל הפועל.

שיחה ב' - פתח בביאור לטעם שמביאה החסידות שטהרה מטומאת מת היא דוקא
 ע"י פרה אדומה, וביאר הענין בעבודת האדם. חלקה השני של השיחה ע"כ שיש לעסוק עם
 כל יהודי תורגם ללה"ק ומתפרסם לראשונה בגליון זה ע' 3 ואילך.

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו
 על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר
 חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי בינ").
 דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל ללה"ק, ולהבנת הדברים
 יש לעיין בשיחה עצמה.

להסביר לו את הענין ד"זכור את יום השבת",
 וכאן לא די ב"זכור" לבד, אלא צריכים להגיע
 ל"שמור את יום השבת" בפועל ממש -
 אזי עליו לצאת ולחפש יהודי כזה, וללמוד
 עמו ולהסביר לו זאת לפי הבנתו וכו'.

ד. ולכאו', איך יוכל לרדת לאיש פשוט
 כאשר אוזח מעצמו כמציאות דבר?
 ע"כ אומרים לו שצריך להיות שריפת
 הפרה - עליו לבטל את עצמו עד שישאר רק
 אפר.

- אין הכוונה שיהי' אצלו ע"ד מה שהי'
 אצל נדב ואביהוא "אחרי מות שני בני אהרן
 בקרבנם לפני ה' וימותו"¹³, דהיינו העבודה
 ד"רצוא" בלבד ללא הענין ד"שוב"¹⁴; עבודה
 כדבעי פירושה לא ששורף את מציאותו
 ומבטלה מכל וכל ("ווערט אויס מציאות") -
 אלא העבודה צריכה להיות עם גוף בריא
 ונשמה בריאה, ע"ז שלאחר ה"רצוא" -
 ביטול, מגיע ה"שוב", "ונתן עליו מים חיים אל
 כלי"¹⁵ - שהוא עוסק בתומ"צ.

עד שיוצא לרחוב ומחפש יהודי שזקוק
 לענין הטהרה, עד שגם אם קודם לכן הוא
 עמד מחוץ לג' מחנות - הוא מטהרו שם¹⁶
 וגם שם הוא עומד¹⁷ "נוכח פני אוהל מועד"¹⁸.

ה. וע"י העסק בעבודה ד"תוציא יקר
 מזולל"¹⁹ פועלים ש"אפילו הקב"ה גוזר גזירה
 מבטלה בשבילו"²⁰, עד שצדיק גוזר והקב"ה
 מקיים²¹.

ובפרט שה"גזירה" למעלה היא גם באופן
 כזה שצ"ל ה"תוציא יקר מזולל"²², כפי
 שהקב"ה קבע שבין פ' פרה לפ' החודש (פסח)
 אין הפסקה²³, אלא תיכף מפרשת פרה
 המדברת על טהרה מהטומאה דאבי אבות
 הטומאה - מגיעים לפ' החודש, פרשת
 הגאולה.

ומפרשת פרה הנקראת לעולם בחודש
 אדר, שבו נמצאים במעמד ומצד ד"אכתי עבדי
 אחשוורוש אנן"²⁴ - נכנסים מיד לפ' החודש,
 פרשת הגאולה, בחודש ניסן - חודש
 הגאולה²⁵, ש"בניסן נגאלו ובניסן עתידין
 להגאל"²⁶,

ו"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו
 נפלאות"²⁷, ויקויים "שמחים בבנין עיך
 וששים בעבודתך ונאכל שם מן הזבחים ומן
 הפסחים אשר יגיע דמם על קיר מזבחך
 לרצון"²⁸,

בבית המקדש השלישי, במהרה בימינו
 ממש, ובשמחה וטוב לבב.

(13) אחרי טז, א.
 (14) אה"ת אחרי ע' תקלט ואילך. ד"ה אחרי מות
 תרמ"ט. ובכ"מ.
 (15) חוקת יט, יז.
 (16) דהרי טהרת חטאת אפ"ל בכל מקום בא"י
 (17) כ"ה בהנחה, ולכא' הכוונה, דיש לו האפרשנעשה
 "נוכח גו"
 (18) חקת שם, ד. וראה ספרי ופרש"י עה"פ.
 (19) ירמ"י טו, יט. וראה גם לקו"ש חט"ז ע' 416.
 (20) ב"מ פה, א.
 (21) ראה איוב כב, כח. תענית כג, א.
 (22) ירמיה טו, יח
 (23) ירושלמי מגילה פ"ג ה"ה.
 (24) מגילה יד, א.
 (25) שמו"ד פט"ו, יא.
 (26) ר"ה יא, רע"א. שמו"ד שם.
 (27) מיכה ז, טו.
 (28) ברכת "אשר גאלנו" - מפסחים קטז, ב במשנה.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת **פאולין רות** בת ר' **יצחק** ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס
 ולע"נ **אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב** - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב
 ולזכות משפחתם שחיו

תנגן "משיח נא" ועי"ז

תמהר את הגאולה!

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"*

בנוגע¹ להשתדלות שצריכה להיות עם ילדים, יכולים לחשוב - דמכיון שהגאולה העתידה תלוי במעשינו ועבודתנו בזמן הזה², וילדים הרי פטורים מן המצוות - מהי התועלת לעסוק עם ילדים?

ועד³ בנוגע לנשים: אומרים שע"י מבצע תפילין יביאו את הגאולה - והרי אשה אינה שייכת לתפילין, וא"כ איזו שייכות יש לה עם הגאולה?

ע"כ ישנה ההוראה מהזהר³ שאומר - שאע"פ שקטנים ונשים פטורים מן המצוות - בכוס של ברכה (דלעתיד) "הכל חייבין", מכיון שלענינים דלעתיד-לבוא יש לכל היהודים שייכות בשוה, כי מצד העצם שלמעלה מתורה ומצוות כל היהודים הם בשוה⁴.

ויתירה מזו, בנוגע לילדים, כיון שהם ממחרים ביותר את הגאולה⁵, מובנת ההשתדלות שצריכה להיות כבר עכשיו עם הקטנים (ונשים⁶).

ועד⁷ ההוראה בנוגע למבוגרים:

כאשר ניגשים ליהודי ואומרים לו שינגן שרוצים "משיח נא" ועל ידי זה ימהר את הגאולה⁷ - טוען הוא, שקודם עליו לעשות תשובה בבוקר, ולאחמ"כ צריך לקבץ תורה

אוחזים כבר בפרה העשירית

ובאם הדברים אמורים ביחס לכללות עניני עבודתו של יהודי שאסור לו לנוח, עאכו"כ - בנוגע להענין ד"אחכה לו בכל יום שיבוא" - שיהודי לא יכול לנוח עד שיביא את משיח צדקנו, ולכן הוא רץ לעשות כל התלוי בו - במעשינו ועבודתנו - לסיים כבר את השירים, שירים האחרונים דעבודתו, כדי להביא כבר את משיח צדקנו,

ובפרט שכבר סיימו את מעשינו ועבודתנו - מתשע פרות הראשונות, כולל - העבודה ד"מלחמת בית דוד" לבטל את אלו ש"חרפו אויבך ה" ו"חרפו עקבות משיחך",

והרי מאז כבר "כלו כל הקיצין" [והגם שהדבר תלוי בתשובה, הרי כבר העיד כ"ק מו"ח אדמו"ר שכבר עשו תשובה, וכמ"פ, וכבר סיימו גם לצחצח את הכפתורים], ואוחזים כבר בפרה העשירית שיעשה משיח צדקנו, בגאולה האמיתית והשלימה.

(משיחת ש"פ תשא, פ' פרה ה'תש"נ - מונה, תרגום מאידית)

הסימנים דעקבתא דמשיחא כבר קויימו עם כל ההידורים...

מלחמה להוי' בעמלק מדור דור . . מדורו של משה רבינו עד דרא דמלכא משיחא שייסימ את המלחמה. שהרי ע"פ כל הסימנים הברורים נמצאים אנו בדרא דעקבתא דמשיחא, כיון שנתקיימו כבר הסימנים דחוצפא יסגא וכו', ובצד הזה (של הלעו"ז) הם קויימו עם כל ההידורים, הרי עאכו"כ בצד הקדושה והטוב, ובכפלי כפליים - שנמצאים אנו בדרא דמלכא משיחא.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ תשא ה'תשל"ה - בלתי מוגה)

להביא את הגימ"ל בפועל ממש!

בדורנו זה - הדור האחרון בגלות והדור בראשון דהגאולה - לאחרי שישנו כבר הריבוי הכי גדול ד"מעשינו ועבודתנו" דבנ"י במשך כל הדורות והשנים שלפני זה, וכעת סיימו גם את הבידורים האחרונים - הרי ההדגשה עכשיו בעיקר ולכל לראש על סיום ושלמות וגמר העבודה - להביא את הגימ"ל דגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!

(משיחות לילת ג', ד', ה', ועש"ק ו"ש"פ תשא, י"ד-י"ח אד"ר ה'תשנ"ב - מונה, תרגום מאידית)

* מובאת בזה בעריכה מחודשת עם מראי-מקומות בשוה"ג. המו"ל.

(1) המדובר לפנ"ז בהתוועדות - אשר בהמשכו בא הקטע שלפנינו - הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א ונדפס ב"שיחות קודש" תשמ"א ע' 515 סעיף ס' ואילך, ובתרגום ללה"ק ב"יחי המלך" גליון קמב ע' 3 ואילך. חלק מההערות המופיעות כאן בשוה"ג נעתקו מהמובא שם בתוך השיחה.

(2) תניא רפ"ז.

(3) ח"ב קפט, ב ואילך - עה"פ ו'ה' באחרית הימים נכון יה' הר בית ה' בראש ההרים" (ישעי' ב, ב).

(4) כמובא בהשיחה שם (שבהערה 1) ש"הענין (של כוס של ברכה) דלעתיד, הוא גילוי העצמות (כמובא בכ"מ מפע"ח) (שער הק"ש רפט"ו). לקר"ת שה"ש ב, רע"ג. נא, ג ואילך) שדוקא לעת"ה הגילוי דפנימיות

ע"ק) שקשור עם העצם של יהודי שלמעלה מתומ"צ". (5) כמובא בהשיחה שם (שבהע' 1) "מ"ש בזהר (ח"א א, ב) "הנצנים נראו גו' קול התור (הגאולה) נשמע" (שה"ש ב, יב), ש"נצנים נראו בארץ" אלו הילדים היהודים".

(6) כן י"ל בנוגע לנשים ע"פ משנ"ת (ש' הגלגולים הק' כ, ס' הלקוטים שמות עה"פ וירא ה' כי סר בסופו) דאנשים דדרא דעקבתא דמשיחא - הם גלגול הדור דיצי"מ, כימי צאתך גו' (מיכה ז, טו), וכמו הנשים דאז שלא נתנו לעגל כו' ולכן הנשים דעקבתא דמשיחא שולטות על בעליהם כו' - הרי אמחז"ל (סוטה יא, ב) דבשכר נשים צדקניות שהיו באותו בדור נגאלו (ע"פ המובא בהשיחה שם (שבהע' 1)).

(7) ראה "יחי המלך" גליון קמו ע' 3 ואילך. קנו ע' 3 ואילך. קסח ע' 10. קעב ע' 9. רעט ע' 7. שכד ע' 7.

הסעיפים... אלא בודאי נאמרו דברים אלו באופן של תביעה בכל התוקף: "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים!..."

כל מי שיש לו מושג כל-שהוא באהבת ישראל, ובפרט "ואהבת לרעך כמוך", וכל מי שיחשוב לרגע שהמדובר אודות אליהו הנביא – יבין בפשטות עד כמה נגע לבו של אליהו הנביא מצבם של בני", ומכיון שכן, לא יעלה על דעתו של אף אחד שאליהו הנביא אמר דברים אלו בתור סיפור או הצעה, ואח"כ הלך לטייל ח"ו... אליהו הנביא כאב והצטער ביותר על מצבם של בני", ולכן צעק מקירות לבו ותבע מהם בכל התוקף: "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים!"

אחרי "תיקון-חצות" כדבעי, לא הולכים לישון...

ועד"ז מובן בנוגע ללשון "עד מתי" שמובא בפיוטים ד"תיקון-חצות" – שהמשמעות שלשון זה היא באותו אופן כמו משמעות הלשון "עד מתי" בפסוק הנ"ל, וכי"ב [שהרי כל הפיוטים ייסדו את הפיוטים בהתאם ללשון הכתוב בתנ"ך ובמדרשי חז"ל], ותוכנו – תביעתם של בני" מהקב"ה שאינם יכולים לסבול יותר את הגלות!

כאשר יהודי עורך "תיקון-חצות", מצטער ובוכה על חורבן ביהמ"ק, ואומר "עד מתי" – אין זו בקשה סתם, באופן ד"מהיכי תיתי", ולאחרי הולך לישון...

– יהודי שעורך "תיקון-חצות" כדבעי, שמצטער ובוכה באמת כו', אינו הולך לישון לאחר עריכת תיקון-חצות, אלא עוסק בלימוד התורה (נגלה או חסידות) עד אור הבוקר, ואח"כ הולך לטבול במקוה, ונעמד להתפלל "כעבדא קמי מרי", ומבקש ותובע מהקב"ה שתהי' כבר הגאולה, וענין זה גופא – מתוך תנועה ד"עבדא קמי מרי"!

וכאמור – זהו הפירוש הפשוט ד"עד מתי" בפשוטו של מקרא, וכן ע"פ רמז של מקרא, דרוש של מקרא, ועאכו"כ – סוד של מקרא.

ולכן, אין כל צורך לחפש הוכחה לדבר. – כאשר מוצאים שענין זה מובא בפירוש במקום פלוני – מהיכי תיתי, יכולים לציין זאת, אבל לא באופן שצריכים לחפש ראי' והוכחה לזה, אלא אם כן המדובר אודות יהודי שעדיין לא הגיע לדרגה ד"בן חמש למקרא"... [לפני גיל חמש ישנו גיל ארבע, ולפנ"ז – כשהתינוק מתחיל לדבר, בגיל שנתיים וכו'], במקרה כזה – הרי מכיון שגם הוא יהודי ("ער איז אויך אַ אידישע קינד"), צריכים להביא לו הוכחה שענין זה מפורש בספר פלוני!

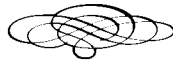
(משיחת ש"פ תשא, שושן-פורים קטן ה'תשמ"מ - בלתי מוגה)

ומצוות כדי להיות מוכן ללכת לקבל פני משיח צדקנו...

יש לומר לו: משיח הוא למעלה מכל הענין של תורה ומצוות, וכאשר משיח יבוא לא תהי' שום נפק"מ אם הניח תפילין בערב שבת, אם עשה קידוש היום (בשבת) ואם ישב והתאמץ שלש שעות בהתוועדות כדי לא להרדם. מה שרק עשה, אפי' אם ישן בעת ההתוועדות, יהי' לו חלק מהכוס של ברכה, ומאיזו כוס של ברכה – מה"כוסי רוי"8! (משיחת ש"פ תשא ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

8) תהלים כג, ה. וכמבואר שם בהשיחה (שבהע' 1) בגימטריא "ארך", בחי' אריך אנפין (ראה הצ"צ עה"פ גבוהה – הכוס של ברכה שתהי' לע"ל (פסחים קיט, תהלים שם) שלמעלה מכל הענינים אפי' משכל".

הגיע הזמן ל"כוס של ברכה" ד"אחרית הימים"

איתא בגמרא: "עתיד הקב"ה לעשות סעודה לצדיקים ביום שיגמל חסדו לזרעו של יצחק, לאחר שאוכלין ושותין, ונותנין לו לאברהם אבינו כוס של ברכה לברך, ואומר להם איני מברך וכו' אומר לו לדוד טול וברך, אומר להן אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא". וכן מצינו בגמרא "כסא דוד לעלמא דאתי ועשרין וחד לוגא מחזיק, שנאמר כוסי רוי', בגימטריא הכי הוי'".

והנה, מכיון שלכל הדעות נמצאים אנו "באחרית הימים",

– לפי כל הסימנים שבסיום מסכת סוטה, ולפי כל הקיצין, כולל הקץ שנאמר ע"י אדמו"ר הזקן, ע"י אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, עד לקץ שנאמר ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (נוסף על הקיצין שנאמרו ע"י גדולי ישראל בדורות שלפנ"ז, ועד שכבר בזמן הגמרא "כלו כל הקיצין") ולאח"ז עברו כו"כ שנים, ועדיין לא בא, כך, שכל יום ויום ניתוסף עוד יותר באריכות הקץ, ולא עוד, אלא שביום זה גופא ניתוסף באריכות הקץ משעה לשעה כו' –

הרי בודאי שכבר הגיע הזמן ל"כוס של ברכה" ד"אחרית הימים", "נכון יהי' הר בית ה' בראש ההרים וגו'" – שהקב"ה נותן מ"כוס של ברכה", "כוסי רוי", לכל אחד ואחת מישראל, אנשים ונשים, גדולים וקטנים!

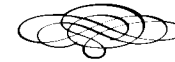
ובפרט לאחרי כל ריבוי היסורים שהיו מנת חלקם של דורנו זה, יסורים גדולים ונוראים כו' בפועל ממש – מלבד היסורים שבעצם ענין הגלות, "בנים שגלו מעל שולחן אביהם", ובפרט בחושך כפול ומכופל דסוף זמן הגלות, כולל העובדה שישנו מי שאומר ש"טוב לו בגלות", שמצב זה גופא הוא תוקף הגלות ויסורי הנשמה כו' ביותר.

ומכיון שכן – נשאלת השאלה: "עד מתי" ... עד כמה השיעור שהקב"ה ייסר את בנו יחידו?! ...

וכאמור, בודאי הגיע כבר הזמן שהקב"ה יתן לכאו"א מישראל "כוס של ברכה", גם לקטנים, ובפרט שחיובו וזכותו של דורנו זה ב"כוס של ברכה" הוא – לא רק בתור קטנים, אלא בתור גדולים – "גדולים ביסורים"!

וכן תהי' לנו – שזוכים בקרוב ממש לסעודה דלעתיד לבוא, לויתן ושור הבר עם יין המשומר, עד ל"כוס של ברכה" ע"י דוד מלכא משיחא, "כוסי רוי", במהרה בימינו ממש, ממש ממש.

(משיחת ש"פ תשא, פ' פרה ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

ביטול הספיקות בנוגע לזמן הגאולה

"עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים" (מהפטרת פרשתנו)

מוזכר לעיל שאליהו הנביא הוא מבשר הגאולה, ובל' חז"ל במאמר הארוך (כ"כ אדמו"ר שליט"א חידק ואמר): אבל לא כמו אריכות הגלות... בסוף מסכת סוטה שסימו וחותרו "אליהו הנביא זכור לטוב .. יבוא ויגאלנו".

ולהעיר, שמאמר זה הוא בברייתא דרבי פינחס בן יאיר, שמעניניו העיקריים הוא פדיון שבויים, החל מהשב' דכללות ענין הגלות, אשר, גם כשנמצאים בחסדי ה' במלכות של חסד, ה"ז מעמד ומצב של "שבוי" ביחס למקומו האמיתי של כאו"א מישראל, סמוך על שולחן אביו המלך, מלך מלכי המלכים הקב"ה, ולכן צריך להיות תיכף ומיד הענין ד"פדיון שבויים" (ענינו של רפב"י) – שבא "אליהו הנביא זכור לטוב" ומבשר שמשח צדקנו "הנה זה בא".

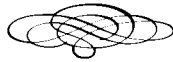
והעיקר – שנעשה כן בפועל ממש תיכף ומיד ממש, שהרי הגאולה היתה צריכה לבוא כבר לפני זמן רב, שכבר אז "כלו כל הקיצין", ולכן צועקים בנ"י "עד מתי"...

ולהעיר גם ממ"ש בהפטרה ע"ד דברי אליהו: "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים" – שבזה נכלל גם ביטול הספיקות (באם ישנם אצל משהו) בנוגע לזמן הגאולה, האם הגיע כבר זמן הגאולה, או שצריך עדיין לחשב קיצים כו', כאמור, שהגאולה היתה צריכה להיות אתמול ושלשום, ולפני זמן רב, ובפרט שישנו גם הפס"ד של כו"כ רבנים ומורי-הוראה בדורנו זה שמשח צדקנו צריך לבוא תיכף ומיד ממש, "לא עיכבן כהרף עין" – "הרף עין" דסיום מעשינו ועבודתינו, וברגע שלאח"ז ה"הרף עין" דגאולה האמיתית והשלימה.

וכן תהי' לנו – שעוד באמצע ההתוועדות בא משיח צדקנו, ויחד עמו תהי' המשך ההתוועדות באופן שהקב"ה בעצמו, עצמות ומהות, מתוועד עם כאו"א מישראל וכלל

ישראל, ואז תהי' השמחה הכי גדולה, למעלה גם משמחת פורים שהיא באופן ד"עד דלא ידע".

(משיחת ש"פ תשא, ט"ז אדר ה'תנש"א - בלתי מוגה)

צעק מקירות לבו ותבע בכל התוקף: "עד מתי"!

בהמשך להמוזכר לעיל שיהודי יכול לתבוע מהקב"ה שיתן לו כו', הרי כאן המקום להזכיר מה שדובר בהתוועדות שלפנ"ז אודות דרישת ותביעת בנ"י מהקב"ה על ענין הגאולה, כפי שמודגש בפיוטים ד"תיקון-חצות" הלשון "עד מתי", שתוכנו – שבנ"י אינם יכולים לסבול עוד את ענין הגלות, ולכן תובעים מהקב"ה שכבר תבוא הגאולה.

ולמרבה הפלא, הנה למרות אריכות הביאור בענין זה באופן הכי פשוט – עדיין מתפלפלים בזה, ומחפשים מקורות וכו'!

כאשר מבוגרים מתבלבלים בענין מסויים ואינם מוצאים ידיהם ורגליהם, אזי ישנה עצה פשוטה – לשאול אצל בן חמש למקרא:

ישאלו לבן חמש למקרא מהו פירוש התיבות "עד מתי" [תיבות שלמדס כבר בחומש – בנוגע לגאולה ממצרים], האם זהו סיפור דברים, הצעה או אפילו בקשה באופן ד"מהיכי תיתי", מן השפה ולחוץ, או שזוהי תביעה שנאמרת בכל התוקף, ואז ישמעו ממנו שהפירוש ד"עד מתי" הוא – תביעה שנאמרת בכל התוקף!...

והנה, הדרישה והתביעה שמתבטאת בלשון "עד מתי" – מפורשת גם בהפטרה דשבת זו:

בהפטרה מסופר אודות המאורע דאליהו בהר הכרמל, שבו פנה אליהו הנביא לבנ"י ואמר להם: "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים אם ה' הוא האלקים לכו אחריו וגו'".

כאשר נתבונן לרגע בפרטי מאורע זה – מצב שבו היו צריכים לפעול אצל כו"כ מבנ"י שידעו ש"ה' הוא האלקים", ולא יעבדו לבעל ח"י, ולמטרה זו בנה אליהו הנביא מזבח והקריב קרבן בחוץ [למרות האיסור דשחוט חוץ, בתור הוראת שעה], ובמעמד זה פונה אליהו הנביא לבנ"י ואומר להם: "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים וגו'" – בודאי יגיע כאו"א למסקנא הכי פשוטה, שדבריו של אליהו הנביא לא נאמרו בתור סיפור בעלמא, או בתור הצעה בלבד: הקשיבו יהודים ("הערט זיך איין אידן"), ברצוני להעיר לכם, שלהיותכם "עם חכם ונבון", סבורני ש"לא מתאים" לכם להיות במצב של "פוסחים על שתי